

ת"פ 46328/02/18 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רמלה נגד עלי טברי

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 46328-02-18 מדינת ישראל נ' טברי(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה באמצעות ב"כ עוה"ד דורית
סבן וכן זעור

המאשימה

נגד
עלי טברי (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד אורי
בן נתן

הנאשם

גזר-דין

א. כתב-האישום:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום מתוקן, **בריבוי עבירות של סחר בסם מסוכן**, לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7 (א) + 7 (ג) רישא לפקודה הנ"ל.

כתב-האישום המתוקן מונה חמישה אישומים, כדלקמן:

באישום הראשון, בתאריך 15.1.18 מכר הנאשם ליצחק ביטון קוקאין במשקל 0.42 גרם נטו והרואין במשקל 1.74 גרם נטו תמורת 200 ₪.

באישום השלישי, בתאריך 28.1.18 מכר הנאשם לסעיד אלצאנע הרואין במשקל 0.88 גרם נטו תמורת 100 ₪.

באישום הרביעי, במהלך תקופה בת חודשיים, עובר לתאריך 11.2.18 **במספר הזדמנויות** שונות מכר הנאשם לטל ערני קוקאין תמורת 100 ₪ למנת סם.

עוד נמסר, שכאשר אזל לרוכש הסם כספו, הוא שילם לנאשם באמצעות בגדים שאותם רכש, באמצעות מכשיר טלוויזיה שנרכש בסכום של כ - 2,390 ₪.

אציין, כי איני מקבל את מסקנת המאשימה, שלפיה ניתן להסיק מן הסכום ששולם (שווי הטלוויזיה וכיו"ב) אודות "מספר ההזדמנויות" שבהן סחר בסמים, אלא שאני מקבל את הניסוח כמו שהוא. יחד עם זאת, אניח כי אין המדובר במקרים ספורים ביותר, כפי שנוסח לדוגמא האישום החמישי - שלוש הזדמנויות - אלא למעלה מכך ומנגד אין מדובר בסדר גודל של עשרות הזדמנויות.

באישום החמישי, במהלך תקופה של כחודשיים, עובר לתאריך 28.1.18, **בשלוש הזדמנויות שונות**, מכר הנאשם לעדי כהן הרואין בכמות שאינה ידועה בסכומים שבין 100 - 200 ₪ בכל פעם, ובאחת מהן, בתאריך 14.1.18 מכר לה 1.55 גרם הרואין תמורת 200 ₪.

באישום השישי, בתאריך 5.2.18 החזיק בביתו קוקאין במשקל 9 גרם שלא לצריכה עצמית.

ב. מתחם ענישה:

התכלית העומדת אחר העבירות בהן פשע הנאשם היא המלחמה בנגע הסמים, נוכח התוצאות הקשות לבריאותו של הציבור, שיש לסחר בסמים, ומניעת הנזק הישיר והעקיף שיש לתופעה זו לחברה בכלל.

אין לקבל את הטענה, כי מדובר בעבירה אחת לצורך קביעת מתחם הענישה, אף אם מדובר במספר מכירות לאותו רוכש. ראו בעניין זה המבחנים שנקבעו בע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נגד דלאל** (3.9.15): ע"פ 4910/13 **בני ג'אבר נגד מדינת ישראל** (29.10.14).

נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע מתחם ענישה **ביחס לכל מכירה ומכירה של הרואין/קוקאין** במשקלים המתוארים באישום, ובנסיבות המתוארות, שבין **מספר חודשי מאסר בפועל ל - 18 חודשי מאסר** בפועל.

בכל הקשור לאישום השישי, המתחם נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל.

אפנה אל פסקי-הדין הבאים בשינויים המחויבים:

רע"פ 8408/15 **שמעון חביב נגד מדינת ישראל** (9.12.15): הנאשם נדון בגין **שלושה אישומים** של סחר בקוקאין בכמויות של עד 15 גרם - מתחם שבין 8 חו' - 18 חו' - נגזרו **17 חודשי מאסר** בפועל.

רע"פ 126/15 **טל חביף נגד מדינת ישראל** (13.1.15): על הנאשם נגזרו **16 חודשי מאסר** בפועל בגין מכירה לסוכן **בשלוש הזדמנויות קוקאין** במשקלים 0.8 גרם, 0.4 גרם, ו- 2.5 גרם, תסקיר חיובי.

רע"פ 7996/12 **אליהו יוסף נגד מדינת ישראל** (2.4.17) הנאשם הורשע בסחר בחשיש במשקל 5.3 גרם תמורת 200 ₪, תיווך לעסקת **חשיש** במשקל 2.93 גרם תמורת 100 ₪, החזיק קוקאין במשקל 0.3 גרם, בעל הרשעה אחת לא רלוונטית, התקבלה המלצה שיקומית, נדון ל- **21 חודשי מאסר** בפועל.

רע"פ 7681/13 **דקא נגד מדינת ישראל** (21.1.14): הנאשם הורשע **בשתי עבירות** של סחר בסמים, מכר לסוכן משטרתי **בשתי הזדמנויות** שונות **שתי מנות הרואין** במשקל כולל של 2.8 גרם, בעל עבר פלילי ישן, עבר טיפול גמילה, נדון ל- **10 חודשי מאסר** בפועל.

רע"פ 4687/15 **פלג נגד מדינת ישראל** (13.8.15): הנאשם הורשע **בעשרה אישומים** של סחר **בחשיש** בכמויות קטנות, נעדר עבר פלילי, תסקיר חיובי, נדון ל- **18 חודשי מאסר** בפועל.

ג. שיקולי ענישה:

אין צורך להכביר מילים אודות **החומרה היתירה** שיש לעבירת הסחר בסמים.

מעשה זה, פגיעתו רעה, במיוחד כאשר דנים בסחר בסמים "קשים" שנזקם הבריאותי, הסביבתי רב והמהווים מחולל פשיעה מרכזי.

לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל שש הרשעות קודמות (במ/1).

עיון בעברו הפלילי מגלה, כי הוא כולל הרשעות **בעבירות סמים**, עבירות רכוש ו אלימות.

הנאשם ריצה עונשי מאסר לתקופות של **50 חודשים**, 8 חודשים ועתה הוא מרצה עונש מאסר בן 22 חודשים.

עיון בהרשעתו האחרונה נשוא ת"פ 10690-12-15 (שלום רמלה)(במ/2), מלמד את הדברים הבאים:

הנאשם הורשע לאחר הליך הוכחות בכך שבתאריך 25.11.15 **החזיק ברכב קוקאין במשקל 49.59 גרם** והשליכו מחלון הרכב.

בתאריך **18.1.18** נמסרה הכרעת-הדין המרשיעה בתיק הנ"ל.

במסגרת תיק זה היה הנאשם נתון בתנאים מגבילים שבוטלו עם הזמן (ראו הפירוט בעמוד 2 לתסקיר בתיקנו).

בתאריך 18.1.18 נדונה בקשה לעיון חוזר, שבמסגרתה בקשה המאשימה להורות על מעצרו המחודש של הנאשם עד תום ההליכים, ובית-המשפט הורה כי עד ליום 22.1.18 ישהה במעצר בית בביתו בלוד.

בתאריך 22.1.18 נערך דיון המשך, במסגרתו גמר ב"כ הנאשם בטיעונו את ההלל על הנאשם. במסגרת זו הוצג בפני בית-המשפט תסקיר המעצר. בית-המשפט קבע בהחלטתו, כי הוא מלמד ש"הנאשם לכאורה על-פי התסקיר עבר הליך טיפולי" ונוכח טיעוני הצדדים הפנה את הנאשם אל שירות המבחן לשם קבלת תסקיר.

להשלמת התמונה, בתאריך 26.4.18 נערך הטיעון לעונש בתיק הנ"ל. בתאריך 3.7.18 נגזר דינו, בין השאר ל - 27 חודשי מאסר בפועל, כאשר בית-המשפט המחוזי בתאריך 16.12.18 (עפ"ג 14078-09-18) קיבל את ערעור הנאשם והקל בעניין זה את העונש ל - 22 חודשי מאסר בפועל - המאסר שאותו הוא מרצה עתה.

והנה, **אזכיר כי האישום הראשון בתיק העומד בפניי המייחס לו סחר בקוקאין והרואין הינו מתאריך 15.1.18**, האישום השני מייחס לו סחר בהרואין בתאריך **28.1.18**, האישומים הנוותרים, אף הם דנים בתקופה של **חודשים עד ליום 11.2.18**.

הארכת ופירטתי אודות ההליך הקודם ולא בכדי, כי להבהיר כי **ניצב בפניי נאשם, שבעודו מנהל הליך פלילי, הכולל שמיעת ראיות, בתיק סמים רלוונטי, מצוי בתנאים מגבילים שונים, מנהל הליך שיקומי לכאורי, נמצא במעקב של שירות המבחן, אחר טוען לעונש במסגרת ההליך הקודם, מבקש את חסדי בית-המשפט להקלה בעונש, מגלגל השמימה עיני שיקום, ובה בעת הוא ממשיך ומבצע עבירות של סחר בסמים, נשוא התיק שבפניי.**

זוהי התנהגות, שאין דרך אחרת להגדיר אותה אלא **חוצפה עבריינית** המלמדת על זלזול בהליכים שיפוטיים ואי מוראו של חוק.

מי שמתנהל בדרך שכזו אוטם את אוזני בית-המשפט לכל טיעון בדבר שיקום, רצון לשינוי עתידי.

אין לקבל את התירוץ הנבוב של הנאשם, שמאחר והנאשם הוחזר למעצר בית בלוד הדבר גרם לו להסתבכות נוספת.

אין לקבל את טענתו בעניין זה שלפיה "לאו עכברא גנב אלא חורא גנב" (בבלי, קידושין נ"ו עמוד ב').

התנהגותו של הנאשם מצויה בידיו והחלטתו לשוב לעסקי הסמים היא החלטתו המושכלת שלו - **בחירתו שלו בלבד** - ועליו לשאת באחריות למעשיו.

רק על הנאשם לשאת באחריות כלפיו וכלפי משפחתו ואל לו לגלגל את האחריות אל כתפיהם של גורמים חיצוניים לו.

אין בפניי נאשם אשר עבר הליך שיקומי, מוכח, מוצלח וכל טענה אחרת בעניין זה היא טענה חלולה.

ההליך הנטען במסגרת התיק הקודם התברר **כאחיד עיניים** ועניין זה מתיישב עם התוצאה הסופית העולה מן התסקיר בעומד בפני עתה.

התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם לימד על מסכת חיים לא פשוטה, במסגרתה גדל בבית קשה ועל תחלואה ממנה סובל. עולה, כי הנאשם מודה ולוקח אחריות.

נמסר, כי הנאשם ביצע את העבירות נוכח מצבו הכלכלי כדי להשיג רווח קל ומהיר, ונתון זה ראוי שיעמוד דווקא לחובתו, גם בהיבט של ענישה כלכלית.

מי שפועל תוך תמריץ לרווח כספי מהיר, ראוי שבית-המשפט יטיל עליו ענישה שתקים לו תמריץ כלכלי שלילי.

הרושם שהתקבל בתסקיר הוא שמדובר **בנאשם בעל קושי לווסת את דחפיו**, מתקשה להציב לעצמו גבולות, ואכן התנהלותו כפי שפירטתי לעיל מדברת בעד עצמה.

נמסר בתסקיר, כי הוא בעל מוטיבציה לשיקום, אך מעשיו הוכיחו כי מדובר באמירה מן השפה אל החוץ.

אכן, בדין התסקיר אינו כולל כל המלצה שיקומית.

אני סבור, שבנסיבות של נאשם חזרתי זה, השיקול בענישה של הרתעת היחיד מקבל ממד מיוחד.

שקלתי לזכותו של הנאשם את הנתונים הבאים:

ראשית, **הודאתו** בכתב-האישום והחיסכון בזמן ציבורי יקר.

שנית, מבלי להקל ראש בחומרת המעשים, שהרי סחר בסמים הוא סחר בסמים, הנאשם מכר את הסם לשלושה

רוכשים, שעבריינות בכלל ומתחום הסמים אינה זרה להם (הרישום הפלילי שלהם במ/3 - במ/5). ויובהר, שאין להבין את הערתי זו, חלילה, כהקלת ראש במעשים שכאלה, כלומר סלחנות כלפי סחר בסמים בין עבריינים, אך אין מדובר במקרה שבמסגרתו מכר אדם סמים למי שלא היה מצוי בעולם הסמים והוא מודח לתוכו.

המסקנה המתקבלת מן המתואר לעיל, היא שיש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, על דרך החומרה, כיאה לנאשם הסוחר בסמים, משך תקופה, במספר הזדמנויות, בעל עבר פלילי, אשר פעל בעבר בתחום הסמים, גם תוך כדי שהוא מנהל תיק אחר בעבירה ממין העניין ונעדר כל הליך שיקומי מוכח ואמתי, אך יחד עם זאת אין להתעלם מעונש המאסר בפועל שאותו הוא מרצה עתה.

ד. תוצאה:

אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 30 חודשי מאסר בפועל, מהם תנוכה תקופת מעצרו בתיק זה - 5.2.18 - 3.7.18 והיא תצטבר לתקופת מאסרו הנוכחית בת"פ 10689-12-15.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעברו בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. קנסבן 30,000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו והקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.9.19 ובכל ראשון שלאחר מכן.

ד. נוכח עונש פסילת רישיון הנהיגה במסגרת התיק הקודם איני גוזר רכיב ענישה נוסף שכזה גם במסגרת תיק זה.

אני ממליץ לשב"ס לנסות ולשלב את הנאשם, לפי בקשתו, בטיפול שיקומי בתוך כתלי הכלא.

ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת קצין המשטרה.

הסמים יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י' אייר תשע"ט, 15 מאי 2019, במעמד הצדדים.